

CVIJEĆO, CVJETKO I CVITKO

CVIJEĆO: Au, što me boli glava; svaki dan netko stane na mene.

CVJETKO: Blago tebi, tebe bar ne otpuše pa ti sve s glave odleti.

CVITKO: Eee, di ste, šta ste tako tužni kao da se niste naspavali.

CVIJEĆO/CVJETKO: Pa može se tako reć!

CVJETKO: A što si ti tako sretan da mi je znat?

CVITKO: Mene su svi ljudi ubrali pa u krug mirisali jer lijepo mirišem, a što se vama dogodilo?

CVIJEĆO: Mene i Cvjetka su svi izmučili prošle dane .Cvjetka otpuhivali, a mene gazili.

CVITKO: A šta ćete. Aj laku noć, moram se naspavat za sutra jer ćedu me opet mirisat.

CVIJEĆO/CVJETKO: Laku noć i tebi Cvitko.

CVJETKO

CVIJEĆO

CVITKO

Ivan Grgić, 6.a

MUKE PO CVIJEĆU

Tri cvijeta razgovaraju u cvjećarnici.

Cvjećarica ih uzima kako bi napravila mali buketić.

PRVI CVIJET: „Zdravo!“

DRUGI I TREĆI CVIJET: „Zdravo!“

PRVI CVIJET: „Da sam čovjek, zaustavio bih ovo rezanje cvjetova i pravljenje buketa od nas.“

DRUGI CVIJET: „Da bar.“

TREĆI CVIJET: „Jao, to škaklja!“

DRUGI CVIJET: „Što je bilo?“

PRVI CVIJET: „Zar ne vidiš, cvjećarnica ga skraćuje za pola centimetra, pa za centimetar pa za dva. Jao, sada sam i ja skraćen.“

DRUGI CVIJET: „Evo me. I mene je odrezala.“

TREĆI CVIJET: „Nisi uspio postati čovjek u kratkom vremenu, ali nisi se ni potrudio.“

DRUGI CVIJET: „Ma nema veze, samo se nadam da ćemo stići u dobre ruke i da će nas staviti u vazu punu vodom.“

TRATINČICA

Ja sam tratinčica malena,
vesela i u srcu šarena.

Društvo mi pravi svaki dan,
povjetarac šašav i nasmijan.

Na kraju dana zalaz sunca,
uljepšava, sjaji i svjetluca.

Tada sklopim oči snene,
i šapnem snovima – evo mene

JAGLAC I NARCI

JAGLAC: Koje hladno jutro, latice su me se smrznule, a tebi?

NARCIŠ: Meni ne smeta, dapače volim svježinu, samo sam jako
žedan. Želio bih da padne kiša.

JAGLAC: Ne bi to bilo loše. Djeca ne bi izašla van.
Svaki put se bojim da me ne uberu ili zgaze.

NARCIŠ: A poslije kiše – sunce i duga, čista uživancija.

JAGLAC: Kad pomislim, odmah mi je toplije.
Hvala ti !

LJUBIČICA

Ja sam mala ljubičica. Visoka sam jedva prst. **Ž**ivim i rastem sa svojim ljubičastim sestricama na jednoj prostranoj livadi. Imam pet malih, ali na svoj način lijepih latica i jedno zlatno oko unutar njih.

Ljudi nas beru i stavljaju u vaze. Nekoliko mojih prijateljica je završilo na taj način. Curice nas beru i prave ogrlice od nas, dječaci gaze po nama dok igraju nogomet. Naši **Ž**ivoti traju nekoliko mjeseci, osim ako ih kakvi nametnici poput ljudi ne skrate.

Marin Bašić, 6.c

KUPIŠ JEDAN, DOBIJEŠ DVA

(istinita priča iz cvjećarnice)

LJILJAN: Zdravo, ja sam Ljiljan!

RUŽA: Dobar dan, ja sam Ruža!

LJILJAN: Imaš lijepo ime i dobro ti pristaje!

RUŽA: O, hvala, hvala, ni ti ne izgledaš loše!

LJILJAN: Ti si nova ovdje. Nisam te prije vidao!

RUŽA: U pravu si. Donijeli su me prije par minuta.

LJILJAN: Ja sam ovdje već nekoliko dana i nitko me još nije kupio. Vjerojatno ću uvenuti i završiti u smeću kao i svi drugi neprodani cvjetovi. Osjećam se tako zapostavljeno i besposleno.

RUŽA: Daj, otkuda takve crne misli jednom bijelom cvijetu. Latice gore! Šigurna sam da će se sve dobro završiti.

LJILJAN: Evo, netko dolazi. Šigurno će tebe izabrati, a ja ću opet ostati sam.

RUŽA: Ne, gledaju tebe.

PRODAVAČICA: Evo, to je ta ruža. Nije li prekrasna?

KUPAC: Odavno ljepšu nisam vidio!

PRODAVAČICA: Ako je kupite, dobit ćete na dar i ovaj ljiljan!

KUPAC: Ooo, tako ste ljubazni! Kupujem!

LJILJAN: Idemo oboje, to je odlično!

RUŽA: Od sada ćemo cijelo vrijeme biti skupa!

I tako su Ruža i Ljiljan sretno proveli život i bili sretni sve dok je bilo vode u vazi!

Marin Bašić, 6.c